

striktjordemødre imødeser deres alderdom med bekymring, ligesom mange distriktsjordemødre fortsætter deres virksomhed længst muligt uden hensyn til deres helbreds-tilstand.

Udvalget mener derfor, at der udover den forbedring, som følger af udvalgets forslag om at yde distriktsjordemødrene et pensionsgivende løntillæg, jfr. foran, er trang til en yderligere forbedring af distriktsjordemødrenes pensionsmæssige stilling. Dette gælder for alle distriktsjordemødre, men i særlig grad for distriktsjordemødre, der har virket i distrikter med et lavt fødselsantal og som følge deraf har været ganske uden selvpenioneringsevne.

Udvalgets forslag til en yderligere forbedring af distriktsjordemødrenes pensionsforhold går ud på at ændre pensionsberegningen, for så vidt angår den del af grundpensionen, der efter de nugældende regler bliver fastsat under hensyn til antallet af fødsler, således at det oven for under 4) anførte beløb, der indgår i den sum, hvoraf pensionen beregnes, dels forhøjes i forhold til det nugældende maksimum 200 kr., dels sættes til et fast beløb. Herved vil der for det første blive opnået en almindelig forbedring af alle distriktsjordemødres pension, men dernæst vil der i overensstemmelse med udvalgets opfattelse, hvorefter de distriktsjordemødre, der har medvirket ved de færreste antal fødsler, har størst behov for en pensionsforhøjelse, blive opnået en særlig forbedring af sådanne jordemødres pensioner, idet pensionsberegningen vil blive uafhængig af antallet af fødsler, ved hvilke distriktsjordemoderen har medvirket.

Ud fra de foran anførte betragtninger har udvalget udarbejdet forslag til lov om ændring i jordemoderloven, i hvilket distriktsjordemødrenes løn- og pensionsforhold foreslås forbedret på de i det foranstående anførte punkter.

Udvalget har imidlertid ønsket stærkt at fremhæve, at de forbedringer af distriktsjordemødrenes lønninger og pensioner, der måtte blive resultatet af forslaget, efter udvalgets opfattelse kun bør være af ren midlertidig karakter og bør afløses af en mere indgribende løn- og pensionsregulering, så snart der på grundlag af udvalgets videre arbejde er skabt klarhed angående fødsels-hjælpens fremtidige ordning her i landet.

Ministeriet har i det hele kunnet tiltræde udvalgets betragtninger, og det foreliggende lovforslag følger i det væsentlige udvalgets forslag, dog at man har fundet det ønskeligt at yde distriktsjordemødrene et

særligt tillæg til deres lønninger og pensioner for tiden 1. januar 1948—31. december 1949 og derfor i §§ 1 og 3 har tilføjet forslag herom.

Med hensyn til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

§ 1 indeholder forslagene om forbedring af distriktsjordemødrenes løn- og øvrige indtægtsforhold.

Det pensionsgivende løntillæg på 140 kr. årlig giver distriktsjordemødrene omtrent samme procentvise lønstigning, som den en ugift tjenestemand over 40 år med grundløn på 1 800 kr. som følge af indførelsen af det almindelige pensionsgivende tillæg i forbindelse med de ændrede regler for beregningen af reguleringstillæg har fået ved tjenstemandsloven af 6. juni 1946. Grunden til, at der i denne forbindelse er sammenlignet med en tjenestemandstilling med grundløn 1 800 kr., er navnlig, at der udover grundlønnen (900 kr.) ydes distriktsjordemødrene fribolig eller boliggodtgørelse. Løntillægget skal på samme måde som grundlønnen afholdes af kommunerne. Udgifterne hertil kan inclusive reguleringstillæg anslås til 120 000 kr. årlig.

Den foreslåede adgang for kommunerne til at forhøje boliggodtgørelsen skulle gøre det muligt at yde de distriktsjordemødre, der ikke får stillet bolig til rådighed, en så stor godtgørelse, at de kan leje passende bolig for godtgørelsen. Dette vil i de fleste tilfælde ikke være muligt for den nugældende godtgørelse, der normalt andrager henholdsvis 500 kr., 550 kr. og 600 kr., eftersom boligen er beliggende på landet, i en mindre købstad eller i en større købstad. For det tilfælde, at en amts- eller købstadskommune skulle modsætte sig en rimelig forhøjelse af boliggodtgørelsen, foreslås åbnet adgang til rekurs til indenrigsministeriet. Den eventuelle forhøjelse af boliggodtgørelsen foreslås ikke gjort pensionsgivende, da grundlaget for distriktsjordemødrenes pensionering herved ville blive ret uensartet.

Maksimum for det tilskud, der af statskassen ydes til distriktsjordemødre, i hvis distrikter fødslerne antal er særlig ringe, udgør i henhold til jordemoderlovens § 8, stk. 5, 400 kr. årligt. Dette maksimum er fastsat i 1920. Beløbet foreslås nu forhøjet til 800 kr. Udvalget har samtidig peget på, at der bør ske en udvidelse af kredsen af distriktsjordemødre, som kan nyde godt af tilskudet. Medens der hidtil normalt ikke er blevet ydet tilskud, når fødselsantallet i